

Дослідження проблеми кошторисного фінансування віддзеркалюються у працях відомих наступних вітчизняних і зарубіжних економістів С.М. Альошина, І.А. Андреева, М.Т. Білухи, А.М. Белова, Й.М. Бескіда, Є.П. Вороніна, С.Ф. Голова, В.А. Голощапова, Є.М. Бойкова, С.А. Буковинського, А.Г. Зверева, Р.Т. Джоги, П.Т. Ворончука та інших.

Більшість з зазначених науковців розглядає кошторисне фінансування як основний інструмент централізованого управління діяльністю установ, що стосується тільки загального фонду. Разом з тим, проблеми фінансової самостійності установ, відображення платних послуг не достатньо відображені в науковій літературі. Та, існуюча система кошторисного фінансування не відповідає у повній мірі сучасній господарській практиці держаних установ.

Будь-яка установа, незалежно від того, веде вона облік самостійно чи обслуговується централізованою бухгалтерією, для забезпечення своєї діяльності складає індивідуальні кошториси і плани асигнувань за кожною виконуваною нею функцією. Установам можуть виділятися бюджетні кошти тільки за наявності затверджених кошторисів і планів асигнувань.

Також, установи мають право брати зобов'язання та витратити бюджетні кошти на цілі і в межах, установлених затвердженими кошторисами і планами асигнувань.

Розпорядниками коштів бюджету є керівники установ, яким надано право розпоряджатися затвердженими для них бюджетними коштами

відповідно до асигнувань, установлених у кошторисах і планах асигнувань.

Через обґрунтування взаємозв'язків між підсистемами загального та спецфондів та виконання кошторисів ми можемо окреслити загальну схему руху бюджетних коштів при здійсненні взаємних операцій з формування та виконання дохідної та видаткової частин кошторисів.

За використанням коштів установами їх своєрідною особливістю є розподіл на касові та фактичні, це пов'язано з тим, що видатки на утримання установ не завжди відповідають видаткам самих установ.

До касових видатків відносяться всі суми, які були свого часу отримані установою з реєстраційних рахунків у ДКСУ для їх виконання згідно з кошторисом. Такими видатками вважаються кошти, які були отримані готівкою до каси установи, а також до них відносяться суми, що були перераховані шляхом безготівкової оплати рахунків. Ці видатки передбачають касове виконання бюджету (процес видачі грошей з бюджетних рахунків).

Фактичні ж видатки – це видатки установи, які були оформлені належними документами, долучаючи до них видатки за неоплаченими рахунками кредиторів, за нарахованою, але ще не виплаченою зарплатою. Дані видатки віддзеркалюють фактичну реалізацію виконання норм, затверджених кошторисом, і вони являються показником фінального виконання кошторису. Тому, при виконанні планового об'єму робіт повинні відповідати сумі асигнувань за кошторисом.

Література

1. Назарова К.О. Аналіз діяльності бюджетних установ: Навч. посібник /К.О. Назарова, Т.Л. Кумченко. – К.: КНТЕУ, 2012 – 209 с.
2. Ткаченко І.Т. Звітність бюджетних організацій: Навч. посібник. / І.Т. Ткаченко. – К.: КНЕУ, 2012 р. – 216 с.

УДК 658:331.101.262

СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ ТРУДОВИМИ РЕСУРСАМИ ПІДПРИЄМСТВА

Киричук О. – ст. 6-го курсу, гр. ФНК-61-15м

Науковий керівник – д.е.н., професор Балахонова О.В.

Вінницький соціально-економічний інститут університету «Україна»

Важливим засобом забезпечення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств в умовах економіки ринкового типу є механізм виплат працівникам як процес реалізації положень соціальної політики відносно суб'єктів соціально-трудових відносин. Методика фінансового контролю відображення виплат працівникам з відокремленням соціальної компоненти не має достатнього наукового обґрунтування, недостатня увага приділена створенню забезпечень виплат працівникам як основи оптимізації суперечних інтересів суб'єктів праці, що негативно впливає на відтворення трудових ресурсів як елементу національного багатства.

Теоретичне обґрунтування і практична реалізація формування джерел та відповідне проведення виплат працівникам здійснено вітчизняними вченими, зокрема, В.В. Болубахом, О.М. Брадулом, Ф.Ф. Бутинцем, М.Д. Ведерніковим, Т.В. Головко, І.В. Жиглей,

Л.Є. Момотюк, М.С. Пушкарем, Т.О. Стрибулевичем, В.О. Шевчуком; сучасними вченими Російської Федерації: А.П. Добриніним, С.А. Дятловим, Б.Б. Леонтьєвим, Я.В. Соколовим; вченими інших зарубіжних країн: Д. Добією (D. Dobija), В. Персем (Van Peursem K.A.), Р.С. Капланом (Robert S. Kaplan), Д.П. Нортонном (D.P. Norton).

Питання виплат працівникам досліджувалися у наукових працях таких вітчизняних вчених: М.Д. Ведернікова, В.А. Домбровського, О.А.Дороніної, Т.Г. Мельник, В.Б. Люткевич, Н.В. Шульги. Вказані дослідження проведені в контексті розгляду проблем формування ефективного механізму регулювання оплати праці робітників за сучасних умов господарювання; розробки теоретичних і методичних аспектів організації оплати праці найманих працівників; недосконалісті автоматизованих облікових систем розрахунків з оплати праці тощо.

Окреслені дослідження теоретично не обґрунтовують напрями удосконалення обліку виплат працівникам з урахуванням соціальної компоненти.

Враховуючи наявність невирішених питань наукового та прикладного характеру та не нівелюючи значення здійснених досліджень, увагу слід приділити наступному: уточненню змістовного наповнення соціальних гарантій, їх науковій класифікації, методиці обліку виплат працівникам, внутрішньогосподарського контролю та аналізу за даним процесом, підвищення інформативності бухгалтерської звітності в розрізі соціально-економічних процесів, що відбуваються на мікрорівні. Вказані розрізи проблемних питань зумовили актуальність та окреслили основні напрями наукового дослідження.

Враховуючи складність соціально-економічних процесів, що відбуваються на мікрорівні, та їх вплив на макроекономічні показники перегляду потребує система фінансового контролю операцій з виплат працівникам.

У ході проведеного дослідження нами ідентифіковано подвійне значення фінансового контролю трудових ресурсів в здійсненні контрольних процедур за виплатами працівникам, яке полягає у тому, що контроль трудових ресурсів одночасно є як об'єктом, так і засобом контролю. Виходячи з цього було окреслено коло завдань фінансового контролю трудових ресурсів враховуючи часовий проміжок здійснення контрольних процедур (рис. 1).

Послідовність здійснення фінансового контролю операцій з виплат працівникам передбачає дотримання організаційної, методичної, результативної та інспекційної стадій.

У ході проведеного дослідження специфіки здійснення фінансового контролю виплат працівникам нами виявлено, що методика контролю зводиться лише до перевірки розрахунків з оплати праці та відрахувань єдиного соціального внеску без врахування соціальної компоненти трудових відносин.

Примітки: – трудові ресурси як засіб контролю; – трудові ресурси як об'єкт контролю

Рис. 1. Завдання фінансового контролю трудових ресурсів

Література

1. Безбатько О. Удосконалення системи оплати праці: проблеми та шляхи вирішення / О. Безбатько, В. Манакіна // Довідник економіста. – 2010. – № 12. – С. 70–74.
2. Горицька Н. Виплата заробітної плати: строки і відповідальність / Н. Горицька // Заробітна плата. – 2010. – № 3. – С. 18–24.